

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפיי זרעו

ספר
זוהר הפסח
חלק ב

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 125

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך יב</p> <p>בלק פנחס מטות</p> <p>592 עמודים</p> <p>12</p> <p>מפועל העולמי</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך יא</p> <p>במדבר נשא בהעלותך שלח קרח חוקת בלק</p> <p>592 עמודים</p> <p>11</p> <p>מפועל העולמי</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך י</p> <p>אחרי קדושים אמור בהר בחוקותי</p> <p>528 עמודים</p> <p>10</p> <p>מפועל העולמי</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך ט</p> <p>ויקרא צו שמיני תזריע מצורע</p> <p>496 עמודים</p> <p>9</p> <p>מפועל העולמי</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך ח</p> <p>ויקהל פקודי</p> <p>640 עמודים</p> <p>8</p> <p>מפועל העולמי</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך ז</p> <p>תרומה תצוה כי תשא</p> <p>560 עמודים</p> <p>7</p> <p>מפועל העולמי</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך ו</p> <p>יתרו משפטים</p> <p>432 עמודים</p> <p>6</p> <p>מפועל העולמי</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך ד</p> <p>שמות וארא בא בשלה</p> <p>560 עמודים</p> <p>5</p> <p>מפועל העולמי</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך ג</p> <p>מקץ ויגש ויחי</p> <p>512 עמודים</p> <p>4</p> <p>מפועל העולמי</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך ב</p> <p>חיי שרה תולדות ויצא וישלח וישב</p> <p>624 עמודים</p> <p>3</p> <p>מפועל העולמי</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך א</p> <p>נח לך לך וירא</p> <p>544 עמודים</p> <p>2</p> <p>מפועל העולמי</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך א</p> <p>הקדמות לתורת הזהר הקדמת הזהר בראשית</p> <p>640 עמודים</p> <p>1</p> <p>מפועל העולמי</p>
---	--	---	--	---	---	---	---	---	--	---	---

<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך יח</p> <p>תקוני הזהר חלק ב'</p> <p>448 עמודים</p> <p>18</p> <p>מפועל העולמי</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך יז</p> <p>תקוני הזהר חלק א'</p> <p>512 עמודים</p> <p>17</p> <p>מפועל העולמי</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך טז</p> <p>זהר חדש שיר השירים רות איכה תיקוני זוהר חדש</p> <p>556 עמודים</p> <p>16</p> <p>מפועל העולמי</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך טו</p> <p>זהר חדש צו אחרי בהר נשא חוקת בלק מטות כי תצא כי תבוא</p> <p>528 עמודים</p> <p>15</p> <p>מפועל העולמי</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך יד</p> <p>זהר חדש בראשית נח-לך וירא תולדות ויצא וישב בשלה יתרו תרומה כי תשא</p> <p>592 עמודים</p> <p>14</p> <p>מפועל העולמי</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר קלשון הקדש ברך יג</p> <p>ואתחנן עקב שופטים כי תצא וילך האזינו</p> <p>320 עמודים</p> <p>13</p> <p>מפועל העולמי</p>
---	---	---	--	---	--

ספר מצמרי הרשמים

פסחים

בו יבואו ליקוט מאמרי רבי שמעון בר יוחאי ע"ה, מש"ס בבלי כסדר המאמרים, עם פירוש רש"י ועוד, מפוסק ומחולק לקטעים, למען ירוץ הקורא בו, כי מלבד מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר בונה בשמים עליותיו עוד יש מעלה עצומה לידבק בדברי אדונינו הרשב"י זיע"א בכל מקום, אשר עליו נאמר: **"רבי שמעון דנהיר כל עלמא באורייתא"** (זוהר ח"א קנ"ו). כדי להמשיך נשמתו אצלנו, ולעורר תפילתו לפני אדון כל בעד דורינו השפל הזה למען הקים השכינה מעפרא ולגאלינו ולפדותינו לתשועת עולמים. ובוודאי על ידי כן יתקבלו התפילות ברצון וברחמים, כמו שכתב בספר חסידים (סימן רכ"ד), וז"ל: **וכל האומר דבר שמועה מפיהם הם מתפללים עליו שם ומליצים טובה עליו, עכ"ל.**

**ספר זוהר השבת
לְאִבוֹת וּבָנִים, זְקֵנִים עִם נְעָרִים**

**עם לשון הקודש
מנוקד מִפֶּסֶק וּמְחוּלָק לְקַטְעִים
מְסוּדָר עַל הַפְּרָשִׁיּוֹת**

**ספר הזוהר הקדוש
חֶק לְיִשְׂרָאֵל דֵּף הַיּוֹמִי**

**מנוקד מִפֶּסֶק וּמְחוּלָק לְקַטְעִים
מְסוּדָר עַל הַפְּרָשִׁיּוֹת**

פסחים

פסחים דף נא עמוד א

אמר רבה בר בר חנה, סח לי רבי יוחנן בן אלעזר, פעם אחת נכנסתי אחר רבי שמעון בן רבי יוסי בן לקוניא לגינה, ונטל ספיחי כרוב^[א] ואכל ונתן לי. ואמר לי, בני, בפני אכול^[ב] שלא בפני לא תאכל, אני שראיתי את רבי שמעון בן יוחי שאכל כדי^[ג] הוא רבי שמעון בן יוחי לסמוך עליו בפניו ושלא בפניו, אתה בפני אכול שלא בפני לא תאכל^[ד]. מאי רבי שמעון. דתניא, רבי שמעון אומר, כל הספיחים אסורין^[ה] חוץ מספיחי כרוב^[ו], שאין כיוצא בהן בירק השדה^[ז]. וחכמים אומרים, כל הספיחין אסורים. ותרווייהו אליבא דרבי עקיבא, דתניא, "הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו" (ויקרא כה, ט), אמר רבי עקיבא, וכי מאחר שאין זורעין מהיכא אוספין, מכאן לספיחין שהן אסורין^[ח]. במאי קא מיפלגו. רבנן סברי,

דינים של ספיחי כרוב בשביעית מזמן הביעור ואילך

ביאור המאמרים

וקשיא לי, חדא, דכי האי גוונא לא קרי ספיחים אלא הגדילים מזרע הנחבט ונופל לארץ קודם לקיטה, ועוד אילנות בשביעית מי לא נהגא בהן נמי קדושה. ונראה בעיני, דטעמא משום דכרוב אינו כלה לחיה כל ימות החורף, וגימגום (רש"י). והיינו מפני שהשורש נשאר בקרקע כל ימות החורף, כ"כ תוס' בשם רש"י. ולכאורה הרי כל שרשי האילנות ג"כ נשארים בקרקע ואעפ"כ שביעית נוהגת בהן. אכן הביאור הוא ששונים הם שרשי הכרוב שהם ג"כ עשויים לאכול והוא חלק מהירק גופיה, נמצא שלא כלה לחיה מן השדה "הירק", משא"כ כל אילנות אין השורש כפירות ואינם עשויים לאכול אפילו לחיות, והפירות ודאי כלים לחיה בחורף, לפיכך איסור שביעית נוהג בהם (ישא ברכה).

ח. למה נאמר ולא נאסף מאחר שאין אנו זורעין מה יאספו לימד על הספיחים שאסורין, והכי קאמר, הן לא נזרע והגדילין מאיליהן לא נאסף (רש"י). הקשה בחידושי הר"ן, למה לר"ע צריך ללמוד זאת מ"ולא נאסף את תבואתנו", תיפוק ליה ממה שכבר כתוב לפני כן "את ספיח קצירך לא תקצור". ומתרץ, דאי מהתם הוה אמינא דספיחין שאסרה תורה לא מחמת עצמן דלא חשיבי ולא מקרו תבואה, אלא מפני הרמאים

א. בשביעית לאחר זמן הביעור (רש"י).

ב. בפני אתה יכול לסמוך עלי, הואיל וראיתי את ר' שמעון שאכל (רש"י).

ג. ראוי (רש"י)

ד. ביאר הפני יהושע בטעם הדבר, דר"ש בר' יוסי נמי לא היה רוצה שיסמכו אחרים על הוראתו לדורות (כמ"ש התוספות בד"ה אני ראיתי, דר"ש גופא לא רצה שאחרים יעשו כן הואיל ורבנן פליגי עליה ולא נפסק הלכה כמותו), וא"כ לפי"ז אתי שפיר הא דקאמר "בפני אכול" משום דע"י כך לא יקבעו הלכה לדורות דאפשר דמה שאכל בפניו היינו משום שלא ישנה מפני המחלוקת אפילו לקולא, משא"כ אם יאכל רבי יוחנן בר"א שלא בפניו יש לחוש שיקבעו התלמידים אחריו הלכה לדורות (ועי"ש עוד, ואכמ"ל).

ה. בשביעית מזמן הביעור ואילך (רש"י).

ו. עלין היוצאין מקלח הכרוב (רש"י).

ז. משרשין הן גדילין והרי הן כאילן שמוסיף ענפים על ענפים ולא ככלל שאר ספיחים נינהו וכל שאר ספיחים מזרע הנחבט ונופל לארץ הוא אבל ספיחי כרוב אינו כן אלא עליו גדילין בענפים ולא אסרה תורה אלא ספיחים מעין זריעה כדכתיב הן לא נזרע וגו', כך שמעת.

גזרינן ספיחי כרוב אטו שאר ספיחי דעלמא^[א]. ורבי שמעון סבר, לא גזרינן ספיחי כרוב אטו ספיחי דעלמא.

פסחים דף פז עמוד ב

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי, מאי דכתיב "אל תלשן עבד אל אדנו פן יקללה ואשמת" (משלי ל, י) וכתיב "דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך" (משלי ל, יא) משום דאביו יקלל ואת אמו לא יברך אל תלשן^[א]. אלא אפילו דור^[א] שאביו יקלל ואת אמו לא יברך^[ב] אל תלשן עבד אל אדנו, מנלן, מהושע^[ג].

אפילו דור רשעים אל תלשן עליו לפני הקב"ה

פסחים דף קיב עמוד א

חמשה דברים צוה רבי עקיבא את רבי שמעון בן יוחי כשהיה חבוש בבית האסורין. אמר לו, רבי, למדני תורה. אמר, איני מלמדך^[ד]. אמר לו, אם אין אתה מלמדני אני אומר ליוחי אבא ומוסרך למלכות^[ה]. אמר לו, בני, יותר ממה

חמשת הדברים שלמד רע"ק את רשב"י בהיותו חבוש בבית האסורין

ביאור המאמרים

לאביו ואמו ולא תפס עוונות חמורות של עבודה זרה וגילוי עריות, דהא בימי הושע היה להם עבירות חמורות ועם כל זה למדנו דאל תלשן. ופירש, כי אין זכות להציל את ישראל מן הפרעניות אלא רק בטענה זו דהם נקראים בנים גם בזמן שאין עושין רצונו של מקום כסברת ר' מאיר ואב שמחל כבודו מחול, ולכן הושע אמר העבירים באומה אחרת אזיל בתר סברת רבי יהודה דסבירא ליה בזמן שאין עושין רצונו של מקום אין קרויים בנים, ולכן באיזה טענה יהיו ניצולים אך השם יתברך תפס ההלכה כר' מאיר דסבירא ליה גם באין עושין רצונו של מקום קרויים בנים ולכן אמר שהיה צריך לומר בני בחוניך, וכן אמר לו הקב"ה להושע ישראל שהם בני בחוני. והנה יש סברא לומר אם ישראל חטאו בכבוד אב ואם, שהם דור שאביו יקלל, ואת אמו לא יברך, אין ראויים להנצל בטענה זו דאב שמחל, כיון שיש עליהם קטיגור מבזוי אב איך יהיה סניגור מדין אב, ולזה אמר אפילו דור שאביו קלל עם כל זה אל תלשן אלא למד זכות מדין אב ובנים.

יג. שנתפס על שהלשין את ישראל ואף על פי שחטאו (רשב"י).

יד. שלפי שהיה עסוק בתורה נתפס כדאמרינן בכרכות (סא, ב) (רשב"ם).

זו. הגם שכבר היה חבוש ונמסר למלכות על

שיהיו זורעין וקוצרין ואומרינן ספיחין קצרנו, ולפיכך הפקירתן תורה ואסרה שלא לקצור כדרך הקוצר את שלו אלא כזוכה מן ההפקר, ולתקנתא דרמאי בהכי סגי, שאע"פ שאין צריכין ביעור כיון שהן הפקר מה תעלה יש להן שיערימו, ולפיכך הוצרך ר' עקיבא להטעינן ביעור מקרא ד"לא נאסוף את תבואתנו", שאף לענין ביעור חששא תורה לרמאין, וכשבא זמן הביעור צריך לחזור ולהוציא הכל מביתו.

ז. דאף על גב דאין ביעור לכרוב דהא מתקיים כל ימות הגשמים ספיחין דידיה אסורין, דלא לימא טעמא משום דאין בספיחין איסור שביעית ואתו למישרי שאר ספיחים (רשב"י).

י. שני פסוקים הם במשלי, ומשמע ליה דהאי קרא "דור אביו יקלל" אין לו משמעות באנפיה נפשיה, דמה נעשה בו בדור אביו יקלל גו', אלא שהוא מחובר לקרא דלעיל מיניה כתיב "אל תלשן עבד גו'", וקאמר דליכא לפרושי דמשום שהוא דור רע שאביו יקלל גו' אל תלשן גו', דהא ודאי כל שכן הוא דדור זכאי שלא תלשן גו', אלא דקרא אפילו קאמר, אפילו דור רע שאביו יקלל גו' אל תלשן וכל שכן דור שהוא זכאי שאל תלשן גו' (מהרש"א).

יא. רשעים שאביהן יקללו אל תלשינם (רשב"י).

יב. הקשה בבן יהודע, אמאי תפס עוון זה הנוגע

שהעגל רוצה לינק פרה רוצה להניק^[מ]. אמר לו^[נ], ומי בסכנה^[יח], והלא עגל בסכנה. אמר לו, אם בקשת ליחנק^[יט] היתלה באילן גדול^[כ]. וכשאתה מלמד את בנך למדהו בספר מוגה. מאי היא. אמר רבא ואיתימא רב משרשיא, בחדתא^[כא] שבשתא כיון דעל על^[כב]. לא תבשל בקדירה שבישל בה חברך. מאי ניהו. גרושה בחיי בעלה. דאמר מר, גרוש שנשא גרושה ארבע דעות במטה^[כג]. ואי בעית אימא, אפילו באלמנה שאין כל אצבעות שוות^[כד]. מצוה וגוף גדול^[כה], אוכל פירות ולא שכר^[כז]. מצוה וגוף טהור, נושא אשה ולו בנים.

ביאור המאמרים

המוסר, והאמת שכתב כן לאחד שהיה צריך לומר לו כן וכו' ואין ללמוד מזה, ושעל כגון דא אמרו הרוצה להחנק (כפשוטו) ייתלה באילן גדול^[כ].

כא. כשהתינוק למד בחדש כשהוא מתחיל ללמוד (רש"י). כשהתינוק מתחיל ללמוד מחדש (רשב"ם). ולשון 'חדתא' לא משמע כן, ובפרק לא יחפור דאמרינן כה"ג שבשתא כיון דעל על ולא אמר ביה בחדתא. ולולי פירושם נראה לפרש הכא, בחדתא, בספר חדתא שאינו מוגה כלל מעולם (מהרש"א).

כב. שכשהתינוק לומד דבר חדש נשאר כן בזכרונו, הלכך שבשתא דעל על, פירוש, טעות שלמד ישאר כן בזכרונו לעולם. אבל אם ילמד כהוגן ישאר כן, ואפילו ילמד אח"כ בספר שאינו מוגה ירגיש בטעות (ישא ברכה).

כג. אבר תשמיש שלא יהא תשמיש זה טוב לה כראשון ותזלזל בו (רש"י).

כד. בשעת תשמיש זה לבו לאשתו ראשונה וזאת לבעלה הראשון, ותניא לא ישמש אדם עם אשתו ויתן עיניו באשה אחרת ויהיו בניו קרובין לממזרין הנקראין בני גרושת הלב, במסכת נדרים (דף כ: (רשב"ם)).

כה. אם תרצה לעשות מצוה וגם תשתכר בה שיגדל ממנוך (רש"י).

כו. הלוח חברך מעות על הקרקע לאכול פירות בנכייתא בזול שתנכה לו דבר מועט מן הדמים והיינו ריוח גדול, וגם מצוה היא שיש ללוח שכר ריוח שצריך למעות ולסחורה (רש"י).

דברי תורה ומה שייך מה שאמר שימסור אותו למלכות, אפשר דגייס עליו למסרו במלתא דגרע טפי (מהרש"א).

מז. השיב לו ר"ע, יותר ממה שהעגל כו' [יותר ממה שאתה רוצה ללמוד ממני אני רוצה ללמוד עמך] אלא שהוא חש גם עליו שלא יהא נתפס על כך (מהרש"א).

יז. ר' שמעון בן יוחי (רש"י).

יח. והלא העגל בסכנה, ומה לך בכך (רש"י). השיב לו רשב"י, ומי בסכנה, לא התלמיד והלא העגל בסכנה, שהרי את כבר נתפס על כך ומה לך בכך על סכנה שלי (מהרש"א). הלא אם הפרה אינו מניק את העגל העגל בסכנה שימות ברעב (ולא הפרה), וכמו כן אני בסכנה (רוחנית) אם לא תלמד עמי (ישא ברכה).

יט. לומר דבר שיהיה נשמע לכריות ויקבלו ממך (רש"י). ומשום דנקט לישנא דחניקה נקט היתלה באילן, למוד בפני רב ואמור שמועותיו משמו ויבמסורת הש"ס הביא גרסא הפוכה: "משום דנקט לישנא דהיתלה באילן נקט לישנא דחניקה"^[א] (רשב"ם). בעיון יעקב פירש כוונת "אם ביקשת ליחנק" לפירוש זה, אם תרצה לחנק את חברך שלא יוכל להשיב על דבריך אז תתלה את דבריך באילן גדול, היינו באדם גדול.

כ. אמור בשם אדם גדול (רש"י). ורבינו חננאל פירש, אם רצית לשאול בדבר איסור שאל חכם גדול ועשה כהוראתו. וראה בספר לב אליהו (פרשת יגש ובהערה) שהזכיר את דברי הגמ' הללו אודות אלו שתולין עצמן בהחזון איש שכתב נגד